11 (16)

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

1 Οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος, μὰ τὸν Ἡρακλέα. τὸ τόξον, τὸ ῥόπαλον, ἡ λεοντῆ, τὸ μέγεθος, ὅλος Ἡρακλῆς ἐστιν. εἶτα τέθνηκεν Διὸς υἱὸς ὤν; εἰπέ μοι, ὦ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθυον ὑπὲρ γῆς ὡς θεῷ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Καὶ ὀρθῶς ἔθυες· αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ οὐρανῷ τοῖς θεοῖς σύνεστι "καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην," ἐγὼ δὲ εἴδωλόν εἰμι αὐτοῦ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Πῶς λέγεις; εἴδωλον τοῦ θεοῦ; καὶ δυνατὸν ἐξ ἡμισείας μέν τινα θεὸν εἶναι, τεθνάναι δὲ τῷ ἡμίσει;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Ναί· οὐ γὰρ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

2 Μανθάνω· ἄντανδρόν σε τῷ Πλούτωνι παραδέδωκεν ἀνθ' ἑαυτοῦ, καὶ σὺ νῦν ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς εἶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Τοιοῦτό τι.

11. ΓΩL = γ; ΒΦΝ = β De re cf. 79.14. *Od.* 11.601 seq.
1–2 cf. Ar. *Ran.* 495–6 2 λεοντῆ γΒΦ 3 cf. D.L. 6.50, Archil. 324W 5 γὰρ om. γ τῷ om. γ 6 cf. *Od.* 11.602–3 7 αὐτοῦ εἰμι Φ 8 καὶ δυνατὸν...εἶναι om. ΒΝ 9 θεὸν εἶναί τινα Φ 11 παρέδωκεν ΩΒΝ
12 νῦν ΓLΦΝ: τοίνυν Β: μὲν Ω 13 Τοιοῦτό τι ΓΩ: Τοιοῦτο L: om. β

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Πῶς οὖν ἀκριβὴς ὢν ὁ Αἰακὸς οὐ διέγνω σε μὴ ὄντα ἐκεῖνον, ἀλλὰ παρεδέξατο ὑποβολιμαῖον Ἡρακλέα παρόντα;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Ὅτι ἐῴκειν ἀκριβῶς.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Ἀληθῆ λέγεις· ἀκριβῶς γάρ, ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστί· σὺ μὲν εἶ ὁ Ἡρακλῆς, τὸ δὲ εἴδωλον γεγάμηκεν τὴν Ἥβην παρὰ τοῖς θεοῖς.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Θρασὺς εἶ καὶ λάλος, καὶ εἰ μὴ παύσῃ σκώπτων εἰς ἐμέ, εἴσῃ αὐτίκα οἵου θεοῦ εἴδωλόν εἰμι. 3

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Τὸ μὲν τόξον γυμνὸν καὶ πρόχειρον· ἐγὼ δὲ τί ἂν ἔτι φοβοίμην σε ἅπαξ τεθνεώς; ἀτὰρ εἰπέ μοι πρὸς τοῦ σοῦ Ἡρακλέους, ὁπότε ἐκεῖνος ἔζη, συνῆς αὐτῷ καὶ τότε εἴδωλον ὤν; ἢ εἷς μὲν ἦτε παρὰ τὸν βίον, ἐπεὶ δὲ ἀπεθάνετε, διαιρεθέντες ὁ μὲν εἰς θεοὺς ἀπέπτατο, σὺ δὲ τὸ εἴδωλον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, εἰς ᾅδου πάρει;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Ἐχρῆν μὲν μηδὲ ἀποκρίνεσθαι πρὸς ἄνδρα ἐξεπίτηδες ἐρεσχηλοῦντα· ὅμως δ' οὖν καὶ τοῦτο ἄκουσον· ὁπόσον μὲν γὰρ Ἀμφιτρύωνος ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ἦν, τοῦτο τέθνηκεν καί εἰμι ἐγὼ ἐκεῖνο πᾶν, ὃ δὲ ἦν τοῦ Διός, ἐν οὐρανῷ σύνεστι τοῖς θεοῖς.

1 ὁ Αἰακὸς ὢν β οὐκ ἔγνω γ 2 ἀλλ' ἐδέξατο Ἡρ. ὑπ. ὄντα Ω
4 ἐκεῖνος om. β 5 σὺ] καὶ σὺ Ν εἰ om. γ
8–11 εἰμι...εἴδωλον om. Φ 9 cf. *Od.* 11.607 10 τεθνηκώς β
ἀτὰρ β: ἀλλὰ γὰρ γ 11 συνεὶς Β 11–12 π. τῷ βίῳ Ω
12 ἐπειδὴ δὲ γ 14 ἀποκρίνασθαι βL ἐξεπίτηδες γ: οὕτως β
15 ἐρεσχελοῦντα βΓΩ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

4 Σαφῶς νῦν μανθάνω· δύο γὰρ φῂς ἔτεκεν ἡ Ἀλκμήνη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλέας, τὸν μὲν ὑπ' Ἀμφιτρύωνι, τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διός, ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες ὁμομήτριοι.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Οὐκ, ὦ μάταιε· ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Οὐκέτι τοῦτο μαθεῖν ῥᾴδιον, συνθέτους δύο ὄντας Ἡρακλέας, ἐκτὸς εἰ μὴ ὥσπερ ἱπποκένταυρός τις ἦτε εἰς ἓν συμπεφυκότες ἄνθρωπός τε καὶ θεός.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτως σοι δοκοῦσι συγκεῖσθαι ἐκ δυεῖν, ψυχῆς καὶ σώματος; ὥστε τί τὸ κωλῦόν ἐστι τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ εἶναι, ἥπερ ἦν ἐκ Διός, τὸ δὲ θνητὸν ἐμὲ παρὰ τοῖς νεκροῖς;

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

5 Ἀλλ', ὦ βέλτιστε Ἀμφιτρυωνιάδη, καλῶς ἂν ταῦτα ἔλεγες, εἰ σῶμα ἦσθα, νῦν δὲ ἀσώματον εἴδωλον εἶ· ὥστε κινδυνεύεις τριπλοῦν ἤδη ποιῆσαι τὸν Ἡρακλέα.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Πῶς τριπλοῦν;

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Ὡδέ πως· εἰ μὲν γὰρ ὁ μέν τις ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ παρ' ἡμῖν σὺ

1 ἢ om. ΓΩ   3 ὄντες καὶ ὁμ. Γ   4 ἤμην Graevius
5 Οὐκ ἔστι recc.   μαθεῖν τοῦτο β   6 cf. Pl. *Phdr.* 229d,
Luc. 29.33, 70.72 etc.   τις om. γ   ἐμπεφ. Ω^b   7 τε
om. β   8 δυοῖν LΦ   9 καὶ ΓΒΝ: τε καὶ ΩLΦ
τὸ κωλῦόν ἐστι βΓ: κωλῦόν ἐστι L: κωλύει Ω   10 τὸ βΩ: τὸν ΓL
16 μὲν¹ om. β   cf. *Od.* 11.602

τὸ εἴδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν Οἴτῃ κόνις ἤδη γενόμενον, τρία ταῦτα ἤδη γεγένηνται· καὶ σκόπει ὅντινα τὸν τρίτον πατέρα ἐπινοήσεις τῷ σώματι.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Θρασὺς εἶ καὶ σοφιστής· τίς δαὶ καὶ ὢν τυγχάνεις;

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Διογένους τοῦ Σινωπέως εἴδωλον, αὐτὸς δὲ οὐ μὰ Δία "μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν," ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις τῶν νεκρῶν σύνεστιν Ὁμήρου καὶ τῆς τοιαύτης ψυχρολογίας καταγελῶν.

12 (14)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Νῦν μέν, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι· οὐ γὰρ ἂν τεθνήκεις Ἄμμωνός γε ὤν. 1

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οὐδ' αὐτὸς ἠγνόουν, ὦ πάτερ, ὡς Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου υἱός εἰμι, ἀλλ' ἐδεξάμην τὸ μάντευμα, χρήσιμον εἰς τὰ πράγματα εἶναι οἰόμενος.

1 ἐν Οἴτῃ γ: ἐλύθη β; cf. Soph. *Tr.* 1191 seq.   2 ταῦτα
ἤδη γΦ: ταῦτα δὴ ΒΩ^b: δὴ ταῦτα Ν   γεγένηνται γ: γεγένηται rec.: γίγνεται ΒΦ: γίνεται Ν; at cf. 21.40, 37.20 bis, 62.1 etc.   τὸν
τρίτον πατέρα γ: δὴ πατέρα τὸν τρίτον ΒΦ² (τὸν om. Φ¹): δὴ πατέρα Ν
4 δαὶ Β: δὲ γΦΝ   καὶ ὢν] ὢν καὶ Ν   5–6 cf. *Od.* 11.602
6 τῶν νεκρῶν γ: νεκρῶν ἀνδρῶν β   συνὼν β   7 τοσαύτης β
καταγελῶ Φ^d recc.   12. ΓΩL = γ; ΒΝ = β   Titulus
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ β   De re cf. 77.13, 77.25
9 εἶναι om. γ   ἐτεθνήκεις β   cf. 77.13.1, Str. 17.1.43,
D.S. 17.51, Plut. *Alex.* 27, 28, Arr. *An.* 3.3–4   10–11 Οὐδ' ...
εἰμι om. γ   11 cf. 77.13.1   , ὡς χρήσιμον β
12 οἰόμενος εἶναι β